

VYDÁVAT PLODY DUCHA SVATÉHO

Milý čtenáři, asi se spolu shodneme, že život bez radosti je pro člověka krutým vězením. Jsou chvíle, kdy se spontánně radujeme z přirozeného dobra, které nám život s sebou přináší. Sami dobře víme, že nám po čase tyto přirozené hodnoty někdy nestačí. Potřebujeme totiž také duchovní radost, kterou dává sám Pán prostřednictvím svého svatého Ducha.

Ale ovocem Ducha je radost.

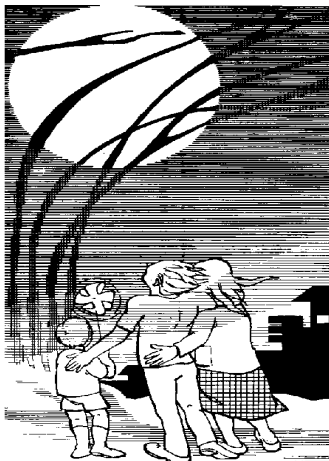
Při čtení denního tisku nebo sledování televizního zpravodajství, do sebe člověk vstřebává množství informací, většinou vážného až smutného charakteru. Kdekdě mluví o špatné náladě ve společnosti. Většinou se v rozhovorech vzájemně ujišťujeme jak roste kriminalita, jaký je nedostatek kvalitního místa v zaměstnání, jací jsou nabubřelí politici a vůbec kam ten svět vlastně spěje. Majitelka jedné restaurace se mi nedávno svěřila, když jsem jí přál aspoň trochu radosti do nového roku: „Pane faráři, jakou já mohu mít radost, jenom samá práce a starosti. K tomu problémy se zdravím. Stojí to za ... Víte co, dáme si spolu aspoň jednoho panáka.“ A vrazila mi do ruky skleničku s fernetem.

Radost neboli potěšení je v asketické řeči hnutí duše, které vzniká, když bylo dosaženo milovaného a vytoženého dobra. Běžně zakoušíme potěšení těla a našich smyslů. Stačí vzpomenout na chutné jídlo v podobě pikantní minutky, lahodný nápoj, který dodá tělu novou energii, oblíbený film, při kterém si rádi odpočineme nebo se zasmějeme, či vzpomeneme na rytmicky laděnou hudbu, která rozproučí naši plytkou náladu a na chvíli zažene chmury. K tomu můžeme připočítat radost, když nás šéf v zaměstnání pochválí, když se po čase příjemně pobavíme se svými přáteli, když jsme fyzicky a psychicky v lepší kondici nebo když prožíváme radost ze svých dětí a vnoučat. Radost je rovněž stav lidského nitra, a každý stav je třeba navodit, usilovat o něj. Již sv. Řehoř Veliký na přelomu 6. a 7. století píše: „Duše nemůže být bez radosti. Hledá tedy své potěšení v nízkých věcech, nemá-li je ve věcech vznešených.“

Máme sami dostatek zkušeností s hledáním podnětů radosti. Často však to, co mělo přinést radost, přineslo opak – smutek. Proč? My lidé totiž hledáme štěstí všude, jen ne tam, kde se dá najít. V 16. a 17. století španělští dobyvatelé v Jižní a Střední Americe vraždili, plenili civilizace indiánů, aby se zmocnili jejich půdy a bohatství a zřídili si své „Eldorado“. Paradoxně v téže době v jejich mateřské zemi umírali ve vězení a na hranicích lidé, kteří věřili a vyznávali svou víru jinak, tak jak to cítili ve svědomí. To, co nenalezli nikdy dobyvatelé, našli tito pronásledovaní a věznění křesťané. V zápiscích jednoho španělského mučedníka byla nalezena poznámka: „Našel jsem své Eldorado!“ Ani okovy jej nemohly zbavit vnitřní svobody v Ježíši Kristu.

Také apoštol Pavel v listě Filipánům nám vzkazuje: „Radujte se stále v Pánu. Opakuji, radujte se!“ (Flp 4,4). Je možné tuto vyzvu převést do našeho běžného života? Jako křesťan jsem propojen svým vztahem k Bohu, k sobě a k bližnímu. V těchto oblastech mám možnost nalézat konkrétní radost. Znovu se zaradovat, že Bůh stvořil tento svět a viděl, že je to dobré! Děkovat, že vesmír a veškeré stvoření má svůj řád, koloběh, ale současně jak všechno stvořené umí překvapit člověka svojí novostí. Mohu být také šťastný, že Bůh stále povolává lidi k životu, k víře a přitom respektuje jejich svobodné rozhodování. Mám jistotu, že i kdyby mne všichni opustili, můj nebeský táta to nikdy neudělá.

Máme tendenci sebe někdy přeceňovat nebo naopak podceňovat. Vyváženost našemu životu dodá radost ze všeho, co jsme konkrétního spolu s Boží pomocí dobrého udělali nebo co druhí prokázali nám. Je to nejen pocit z dobře vykonané práce, ale i z našeho smíření s Bohem a s bližními nebo radost z vítězství nad špatným návykem, kterému jsme v předchozích letech často podléhali. Podstatné je, abychom nedělali věci jenom my sami, ale konali je s Bohem a pro Něho.

V neposlední řadě se pravidelně radujeme z bližních. Mějme radost, že s nimi vytváříme vztahy a společenství, v nichž se vzájemně obdarováváme. Buďme spokojeni, že druhí se v životě úspěšně rozvíjí a uplatňují své nadání. Radujme se z věcí obyčejných, když nás třeba někdo pozdraví nebo pomůže v běžné záležitosti, abychom o to intenzivněji prožívali radost, když se někdo z našich bližních po mnoha letech opět vyzpovídá nebo se vrátí ke své rodině, kterou kdysi vlastní vinou opustil. Věřme, záleží jen na nás, jakou máme motivaci se znovu upřímně zaradovat.

ROK EUCHARISTIE

Na slavnost Těla a Krve Páně, dne 10. června 2004, vyhlásil papež Jan Pavel II. v Lateránské bazilice Eucharistický rok.

Na jeho začátku se konal Eucharistický kongres v mexické Guadalajaře, a to ve dnech 10. až 17. října 2004. Rok Eucharistie skončí zasedáním Synody biskupů v Římě ve dnech 2. až 29. října 2005. Synoda se bude zabývat tématem „Eucharistie, pramen a vrchol života a poslání Církve“.

Eucharistický rok se koná v rámci vyhlášeného pastoračního projektu, který papež Jan Pavel II. uvedl v apoštolském listě „Novo Millennio Ineunte“. V tomto listě vyznal papež všechny věřící, aby nově obnovili svůj život v našem Pánu, eucharistickém Ježíši Kristu.

I my se v naší farnosti můžeme zapojit do této duchovní obnovy a využít tento rok k tomu, abychom se opravdově „obnovili“ v Duchu svatém a v Eucharistii. Co můžeme konkrétně udělat v naší farnosti?

- Zúčastňovat se pravidelně mše sv. v neděli a v zasvěcených svátcích, a pokud je to možné i ve všední dny a v ostatních svátcích vyhlášených církví.
- Účastnit se pravidelné adorace a výstavu Nejsvětější svátosti oltářní o prvních pátcích v měsíci (15.00 - 17.30 hod.).
- Věnovat se více studiu Písma svatého - Bible, více rozjímat nad novozákonními texty a texty nedělní liturgie. (Tyto texty i jiné náboženské časopisy stále leží nepoužity na stolcích.)
- Snažit se o modlitbu vlastními slovy po četbě Písma sv.
- Přistupovat častěji a pravidelně ke svátosti smíření a přijímat Krista, a to pokud možno i ve všední dny.
- Zapojovat se hlasitými odpověďmi při mši svaté. (Zdá se, že odpovědi a modlitby u nás jsou nesmělé, tiché.)
- Zapojovat se do lidového zpěvu a zpívaných mešních odpovědí. (Je třeba se také učit nové písně z Kancionálu.)
- Rok Eucharistie podporovat i modlitbou, která byla k této příležitosti vydána:

Pane Bože a Otče náš, ty nám dáváš ve svém Synu Ježíši Kristu, skutečně přítomném v Eucharistii, světlo, které osvětluje každého člověka. Jeho světlo přichází na naši zem a dává nám pravý život, který nás naplňuje radostí. Prosíme tě, dej, aby tvůj lid putující na začátku třetího tisíciletí s důvěrou slavil Rok Eucharistie, abychom posilnění touto posvěcenou Hostinou byli v Kristu světlem ve tmách a žili těsně spojeni s Ježíšem, který je naší Cestou, Pravdou a Životem. Účinná přítomnost Panny Marie, Matky pravého Boha, skrze kterého žijeme, nechť nás vždy podporuje a provází svou přímluvou. Skrze našeho Pána, Ježíše Krista, tvého Syna, který je Bůh a s tebou žije a kraluje v jednotě s Duchem svatým po všechny věky věků. Amen.

(js)

MŮJ OBLÍBENÝ KOUT

Krkonoše – krásné hory. Ticho a klid těchto hor ruší jen cvrlikání ptáků a praskání větviček. Občas zaslechnete nějakého houbaře či sběrače borůvek, jak se radují z úlovku. I lidé chodí opatrně, aby snad neporušili klid a mír, který zde panuje. Stromy si šeptají o tom, co vidí z výšky. Kymácí se ve větru, jako když se člověk kývá v rytmu hudby.

Krkonoše – panensky čistá příroda. Ptáci zde mají svou řeč a pozorný posluchač dobře rozumí. Lesy jsou zde čisté a svěží. Nikdy nemůžete tvrdit, že je dokonale znáte, protože vás pokaždé něčím překvapí. Někdy je to náhlá změna počasí, jindy objevíte novou rostlinu nebo se vyšplháte na kopec a zjistíte, že nejste tak daleko, ale přímo nad chatou.

Krkonoše – ráj zvířat. Jeleni, srny, zajáci i koroptve, hadi a ptáci, každý tu má svůj kout, kam se rád vrací. Má své místo, kde se narodil. Všichni si žijí nerušeně a spokojeně podle zákonů přírody. Někdy zajíc padne v boji s liškou, někdy jelen podlehne stáří. Život však stále běží dál.

Krkonoše – dobrosrdeční obyvatelé. Lidé, kteří zde žijí, jsou hodní, ale jsou zvyklí na to, že se s nimi život nemazlí. Občas vypadají jako zapomenutí obyvatelé země, ale když je poznáte lépe, uvidíte, že jsou milí, laskaví a ochotní. Jejich způsob života je drsnější a v mnohém ještě horší, než si vůbec dovedeme představit my, lidé z města.

Krkonoše – místo, kam se ráda vracím. I když v těchto končinách trávím velmi málo času, přirostly mi k srdci. Měla jsem možnost poznat spoustu míst, která jsem si oblíbila. Tady ale mohu vykřičet to, co mne trápí a mám jistotu, že se to nedozví nikdo jiný. Horám se dá svěřit i to, z čeho mám radost. Sem jsem se vždy ráda vracela, vracím a vracet budu. Našla jsem zde klid a mír nejen pro relaxaci a turistiku, našla jsem zde i chuť přátelství a oblíbenosti.

(KM)

KOLEDOVÁNÍ POD VÁNOČNÍM STROMEM V ROCE 2004

Skončila vánoční doba a my jsme na vkročili do nového roku 2005. Nový rok začíná zcela neobvykle. Není sníh, nejsou mrazy, teploty šplhají k + 10 °C. Ne tak bylo při koledování u osvětleného vánočního stromu na náměstí dne 19. prosince 2004. Tehdy padal sice mokřý sníh, ale navozoval adventní náladu a blížící se Vánoce.

Toho dne se o 17. hodině se sešlo na náměstí kolem 70 občanů, kteří si vyslechli pásmo o Čtyřech kráľích, kteří se šli poklonit narozenému Ježíšovi. Jeden z nich se zpozdl a poklonu nestihl. Pásmo připravila s mládeží paní Anička Motlová. Potom hrála dechová kapela koledy pod vedením pana Pavla Vašíčka.

Do připravené pokladničky se sešlo **4 360,- Kč**, které byly dne 12. ledna 2005 rozděleny a odeslány: Nadaci LL Praha - 3 300,- Kč, Hospici v Červeném Kostelci 500,- Kč a Rehabilitačnímu centru sv. Kláry pro postižené v Hrabyni 500,- Kč. Poštovné složenek činilo 60,- Kč. Od počátku koledování (konalo se jich již 14) činí celková suma sbírek, jež jsou konány od patronací farnosti, 77 961,- Kč. **Všem dárcům a všem účinkujícím patří mé upřímné poděkování „Pán Bůh zaplat!“**

Na závěr omluva: Omlouvám se dechové kapele za to, že jsem zapomněl uvést na oznámeních o koledování, a to jak v Poutníku, tak i v Dolnočermenském zpravodaji, že bude hrát dechovka koledy.

Výsledek Tříkrálové sbírky pro SČKCH v Dolní Čermné

Ve čtvrtek 6. ledna 2005 na svátek „Zjevení Páně“, tj. „Tří králů“ se sešli vedoucí skupinek, pan starosta, V. Jansa a Lucie Vyhnálková na Obecním úřadě, aby organizačně zabezpečili koledování a zapečetili pokladničky pro koledníky. V pořadí již pátou Tříkrálovou sbírku opět zajišťovali skauti z Dolní Čermné. Sbíрка se uskutečnila v sobotu 8. ledna 2005, pod vedením sl. Lucie Vyhnálkové. Šest skupinek „Tří králů“ vždy s jedním dospělým vedoucím, který měl vystavenou jmenovku s pověřením a s logem SČKCH, se rozběhlo po Dolní Čermné. Za zpěvu koledy „My Tři králové jdeme k vám, štěstí, zdraví přejeme vám...“ rozdávali cukříky a kalendářky a koledovali pro SČKCH. Pokud si občané přáli, byly jejich veřeje podle dávného zvyku označeny zkratkou legendárních jmen tří králů K+M+B 2005.

Ještě týž den v sobotu v 19.00 hod. se vedoucí skupinek, pan starosta, za obecní úřad paní M. Marešová a za farnost V. Jansa, sešli na obecním úřadě, aby rozpečetili pokladničky a spočítali darované, vykoledované peníze. Současne se sdělovaly i dojmy, které vesměs byly kladné. Letos bylo vykoledováno celkem **28 504,- Kč**, což je o 1 560,- Kč méně než loni. Tato částka představuje průměr na 1 občana Dolní Čermné 20,81 Kč, což je jistě velmi dobrý výsledek. Nižší výsledek sbírky lze vidět v tom, že občané již sami přispěli DMS a nebo na konta pro postižené přírodní katastrofou v jihovýchodní Asii. Od počátku tříkrálových sbírek v roce 2001 bylo v naší obci Dolní Čermné vykoledováno celkem 134 264,20 Kč.

Organizátorům sbírky, všem koledníkům a vám všem občanům, kteří jste podpořili penězi tuto celostátní Tříkrálovou sbírku SČKCH, nebo ji provázeli svými modlitbami a obětmi, patří úcta a upřímný dík a křesťanské poděkování „Pán Bůh zaplat!“

Krabičková sbírka v našem kostele pokračuje

Ted' je příhodná doba pro vystřížení známek z vánoční korespondence, kterými můžete, prostřednictvím „Krabičkové sbírky“, podpořit misie. Upozorňuji, že do krabiček je možné vložit i neplatné papírové bankovky a neplatné mince všech dob i států, které doma najdete a již nepotřebujete. Již se sešlo dost známek, dvoje hodinky, bižuterie, telefonní karty a optické brýle. **Všem za podporu děkují.**

Vladimír Jansa

SVĚTCI V PRANOSTIKÁCH - ÚNOR

- 2.2. Na Hromnice - půl zimnice (zimy) a půl píce.
Jak dlouho skřivánek před Hromnicemi pívá, tak dlouho po nich bude mlčet.
Hromnice-li jasně a čistě, potrvá déle zima jistě.
Na Hromnice jasná noc - bude ještě mrazů moc.
Jestli na Hromnice mrzne a sněží, úrodný rok na to běží.
- 3.2. Na svatého Blažeje kamínek se ohřeje.
Je-li pěkné počasí na svatého Blažeje, povedou se brambory.
- 5.2. Svatá Háta bývá na sníh bohatá.
- 6.2. Svatá Dorota stromy sněhem omotá.
O svatě Dorotě je moko i v botě.
- 7.2. Svatý Radko - na poli hladko.
- 10.2. O svatě Školastice navleč si rukavice.
- 14.2. Svatý Valentínek - jara tatínek.
- 16.2. O svatě Julianě připrav vůz a schovej sáně.

2. února

Na Hromnice
v hodinu více.

- 22.2. Je-li na Stolci svatého Petra zima, ještě dlouho potrvá.
- 24.2. Na svatého Matěje každá myší díra zavěje.
Nenajde-li Matěj led, dělá ho hned; najde-li led, seká ho hned.
Je-li na svatého Matěje mráz malý, je jich po něm 40 malých; je-li velký, jest 40 velkých; není-li žádný, je jich po něm bezpočtu.
- 28.2. Je-li na svatého Romana jasno, bude hojná úroda.

Masopust:

Krátký masopust - dlouhá zima.
Jaké jest masopustní úterý, taková bude Veliká noc.
Svítlí-li slunce o masopustě, bude pěkné ozimé žito a pšenice.

(vybral js)

MIKULÁŠ

Ač je to k nevíře, 6. prosince se nám v chrámu sv.

Jiří zhmotnil sv. Mikuláš a to dokonce v doprovodu dvou krásných andělů.

Důstojným krokem předstoupil před shromážděný lid. Nejdříve se ujistil, že děti vědí, čím jsou a že se modlí, hned nato je obdaroval.

Chvilí trvalo, než (za asistence obou nebeských

bytostí) podělil všech 61 dětí. Odměnou mu byly rozzářené

oči a spokojené (i pobavené) úsměvy všech.

Sv. Mikuláš se nakonec přece jen vrátil do nebe a nám nezbyvá, než se těšit na příští setkání s ním. Jen Bůh ví, jestli to bude tam nebo tady...

(AM, VD)

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

V únoru 2005 oslaví:

92 let	paní Ludmila Junková	z Verměřovic	75 let	pan František Motyčka	z Jakubovic
84 let	paní Soňa Tejklová	z Dolní Čermné	74 let	paní Marie Trejtnarová	z Dolní Čermné
81 let	paní Růžena Kubíčková	z Dolní Čermné	74 let	paní Marie Kunertová	z Dolní Čermné
81 let	paní Marie Hrdinová	z Verměřovic	73 let	paní Helena Mačátová	z Jakubovic
80 let	paní Marie Bednářová	z Dolní Čermné	70 let	pan Zdeněk Bednář	z Dolní Čermné
80 let	pan Jan Dušek	z Verměřovic	70 let	paní Ludmila Jansová	z Horní Čermné
78 let	paní Marie Mikulová	z Dolní Čermné	60 let	paní Marie Šmoková	z Verměřovic
76 let	paní Marta Faltusová	z Dolní Čermné	50 let	pan Ivan Červenka	z Jakubovic
76 let	pan Jiří Faltus	z Verměřovic	50 let	paní Romana Mikulová	z Jakubovic

Všem oslavencům jménem celé farnosti i jménem svým srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.

Křesťanský jsme se rozloučili

v Dolní Čermné

8.1.2005

s panem **Bedřichem Dostálkem**

z Dolní Čermné

Pozůstalým ještě jednou vyslovuji křesťanskou účast na jejich zármutku.

Otec Pavel

VYLUŠTĚNÍ POČETNÍ HÁDANKY
Z MINULÉHO ČÍSLA POUTNÍKA

4	3	2	1	7	6	5
1	7	6	5	4	3	2
5	4	3	2	1	7	6
2	1	7	6	5	4	3
6	5	4	3	2	1	7
3	2	1	7	6	5	4
7	6	5	4	3	2	1

SLUŽBA LEKTORSKÁ

Únor 2005				
6.2.	Ne	5. neděle v mezidobí	7.30	p. Mikulová 162
			10.30	Prokopovi, Eliášovi 329
9.2.	St	Popeleční středa	18.00	Šebrlovi 80
13.2.	Ne	1. neděle postní	7.30	Kunertovi 125
			10.30	Kunertovi 458
20.2.	Ne	2. neděle postní	7.30	Kubíčkoví 140
			10.30	Macháčkoví 180 HČ
27.2.	Ne	3. neděle postní	7.30	Jurenkovi 160
			10.30	Nastoupilovi 109
Březen 2005				
6.3.	Ne	4. neděle postní	7.30	p. Pecháčková 310
			10.30	Pecháčkoví MH
13.3.	Ne	5. neděle postní	7.30	Kužílkovi 202 HČ
			10.30	Vávrovi 264
20.3.	Ne	Květná neděle	7.30	Málkovi 77 HČ
			10.30	Macháčkoví ml.180
24.3.	Čt	Zelený čtvrtek	18.00	Marešovi 271
25.3.	Pá	Velký pátek	18.00	Pecháčkoví 53
27.3.	Ne	Zmrtvýchvstání Páně, Boží hod velikonoční	7.30	Marešovi 264 HČ
			10.30	Moravcovi 267
28.3.	Po	Pondělí velikonoční	7.30	Holečková 281

KULTURNÍ KALENDÁŘ

So 26.2. - hod.

Ženský boj - Divadlo v podání čermenských ochotníků
Sázava

PRO DĚTI

AHOJ DĚTI!

Setkáváme se poprvé v novém roce 2005. Dnes si budeme povídat o maskách. Stejně tak, jako mají dospělí v lednu plesovou sezónu, tak i na vás, děti, se pamatuje s maškarním plesem - karnevalem. Asi by se nenašel nikdo, kdo se rád nezúčastní v nějakém převleku tohoto veselí. A je to určitě pěkné. Na parketu se místo dětí

objeví nejrůznější pohádkové postavy, zvířátka, nadpřirozené bytosti a další masky. Některé jsou opravdu k nepoznání. Ale je také dobře, že po karnevalu můžete tyto masky odložit a být zase dětmi.

Víme však, že i v životě si často nasazujeme masky a snažíme se tvářit, že jsme jiní, než ve skutečnosti opravdu jsme. Chceme být silní, bezchybní, nejlepší, mazaní, super nebo chceme, aby se nás všichni báli, naháníme strach. Ale pod touto maskou třeba schováváme smutek, netrpělivost, bojácnost, zranitelnost, nešikovnost,

osamělost a slabost, potřebu, aby nás někdo měl rád a spoustu dalších vlastností.

Když se zamyslíme nad tím, jak vypadáme bez všech masek a přetvářek, tak vlastně dojdeme k tomu, že přesně tak nás vidí Bůh a tak nás má rád. Chce, abychom se také my takto viděli a byli sami sebou. Určitě máte každý z vás nějakého dobrého kamaráda nebo kamarádku. Ti vás také znají a mají rádi i bez masek. Pokud jsou to opravdoví přátelé, neopustí vás, i když

vedí o vašich slabých stránkách a chybách. Můžete spolu mluvit o všem, co nechcete nikomu ukázat. A třeba se vám tak podaří alespoň o kousek poodhalit masku, kterou někdy před ostatními nosíte. Brzy začne postní doba a tak k tomu budete mít velice příhodný čas a prostor. Na závěr ještě dnešní obrázek. Přináší dvě masky a vy se můžete pokusit najít na něm

15 rozdílů, v kterých se obě liší. A protože k tomu obrázek úplně vybízí, nenechte ho jen tak, ale co nejlépe si masky vybarvěte.

(Otazníček)

Pro starší:

Co všechno dělám jenom proto, abych se líbil ostatním?

Co před ostatními skrývám?

Mám odvalu sám k sobě?

Takovými otázkami bychom mohli pokračovat v povídání o maskách, které Otazníček začal pro menší děti. Povíme si jeden konkrétní příběh o chlapci Pavlovi, kterému se podařilo svoji masku odložit.

MÁM STRACH!

Již se to opakovalo poněkolkrát. Všichni v partě už to zvládli. Jen Pavel zůstával poslední. Na kraji lesa se chlapci předháněli v tom, kdo lépe a dál doskočí. Na svých kolech se vždy rozjeli z kopce po lesní cestě a pak jako na skokanském můstku, kterým pro ně byla malá mezička, prováděli akrobatické skoky. Občas to skončilo odřeným kolenem nebo loktem, ale jezdilo se dál.

Dnes si Pavel umínil, že se konečně překoná a pokusí se také o skok se svým kolem. Měl ale strach. Měl ho už ráno, když se pro to rozhodoval. Ve škole si chvílemi dodával odvalu a pevně si umínil, že dnes skočí. Ale po vyučování zase pocítil to nepříjemné mrazení. Kamarádi, tak jako jindy, už čekali na Pavla pod oknem a hlasitě zahvízdali. Pavel si rychle natáhl mikinu, popadl kšiltovku a už bral schody po dvou. Za pár minut se skupinka proháněla na kolech a pak zamířili k lesu. Pavlovi začalo bušit srdce. Ostatní už to věděli, že se dnes chce pokusit o svůj první velký skok. Hned, jak dorazili na kraj lesa, začali se předhánět, kdo pojede první. Pavel už cítil, že se mu třesou kolena. Chlapci ho začali povzbuzovat: „Pavle, Pavle, musíš!“ Pavel vystrkal své kolo až na pomyslnou hranici, kde se ostatní rozjížděli a slyšel hlasité povzbuzování kluků a dokonce tleskání rukama. Pavlovi bylo hrozně. Nejraději by se propadl do země. Jak to jen dopadne? Co když se dole ošklivě vybourá? Co když si rozbije kolo? Hlavou mu běhala spousta myšlenek. Budou se mu pošklebovat? Vypadne z party? Křik byl stále silnější. Pavel cítil, jak mu tlouče srdce až v krku. Hlava se mu točila a těžce se mu dýchalo.

Najednou se rozjel. V okamžiku, kdy už to vypadalo, že najede v plné rychlosti na mezičku - skokanský můstek, Pavel strhl řídítka doprava a pokračoval po cestě. Když zabrzdil rozjeté kolo, vracel se kolem svých kamarádů. Jeden z nich pohrdlivě prohlásil: „No jo, srab!“ a šťouchl Pavla do ramene. Ten se ale zastavil a úplně v klidu povídá: „Máte pravdu. Měl jsem z toho skoku hrozný strach. To přiznávám.“ Najednou se uklidnilo i jeho srdce a Pavlovi se ulevilo. Pocítil snad i trochu hrdosti, že se dokázal přiznat. Kluci zůstali stát a jen mlčky pozorovali odcházejícího Pavla.

(EJ)

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

4. neděle v mezidobí
30. ledna 2005
5. týden / 2005

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

- 31. ledna - pondělí** sv. Jana Boska, kněze
18.00 Dolní Čermná – na úmysl dárce
- 1. února - úterý** 4. týdne v mezidobí
- 2. února - středa** Svátek Uvedení Páně do chrámu - Hromnice
Na začátku slavení každé mše svaté posvětime svíce „Hromničky“.
18.00 Dolní Čermná – za celou rodinu Mannlovu
- 3. února - čtvrtek** sv. Blažeje, biskupa a mučedníka
Na konci slavení mše svaté bude uděleno všem věřícím společně svatoblažejské požehnání.
Jednotlivě, s rozžatými svícemi, se bude udílet požehnání až po skončení mše svaté.
6.45 Dolní Čermná – za Boží pomoc a ochranu v nemoci
18.00 Verměřovice - na úmysl dárce
- 4. února - pátek** sv. Pavla Miki a druhů, mučedníků
první pátek v měsíci, zasvěcený úctě Nejsvětějšího srdce Ježíšova
19.00 Dolní Čermná – za Josefa Nováka, Annu Urbanovou a Annu Kudláčkovou
- 5. února - sobota** sv. Agáty, panny a mučednice
první sobota v měsíci, zasvěcená úctě Neposkvrněného srdce P. Marie
6.45 Dolní Čermná – na úmysl dárce
17.00 Petrovice - za Josefa Majvalda, manželku a rodiče

6. února - neděle – 5. v liturgickém mezidobí

- Dolní Čermná- 7.30 h. – za farníky
Verměřovice- 9.00 h. – za rodinu Šťovíčkovu, Jedličkovu a duše v očistci
Dolní Čermná- 10.30 h. – za Jaroslava Bednáře, rodiče a sourozence
Dolní Čermná - po mši svaté - výstav Nejsvětější svátosti oltářní
16.00 h. - společná adorace a svátostné požehnání

Příležitost ke sv. zpovědi v tomto týdnu budete mít:

Ve farním kostele: ve středu od 16.00 h. - do 17.55 h., v pátek od 15.30 h. – do 18.30 h., v ostatních dnech se zpovídá vždy 30 minut před začátkem každé mše svaté.

Ve Verměřovicích: ve čtvrtek od 15.00 h. – do 17.55 h.

Akce ve farnosti:

Akce	den	datum	hodina	místo
zkouška zpěvu na mše svaté pro děti	pondělí	31. 1.	16.45 h.	fara Dolní Čermná
mše svatá zaměřená pro děti	pondělí	31. 1.	18.00 h.	kostel Dolní Čermná
setkání žen při kávě	úterý	1. 2.	16.30 h.	Dolní Čermná
Dětské klubíčko	čtvrtek	3. 2.	9.00 h.	Dolní Čermná
pravidelná návštěva starších a nemocných farníků před prvním pátkem	čtvrtek	3. 2.	dopoledne	Dolní Čermná
adorace před vystavenou Eucharistií	pátek	4. 2.	dopoledne	Dolní Čermná
adorace před vystavenou Eucharistií	pátek	4. 2.	15.00 – 19.00 h.	kostel Dolní Čermná
schůzka ministrantů	sobota	5. 2.	9.00 h.	fara Dolní Čermná
biblická hodina	sobota	5. 2.	20.00 h.	fara Dolní Čermná
adorace před vystavenou Eucharistií	neděle	6. 2.	11.30 – 16.00 h.	kostel Dolní Čermná

(Pa)

POUTNÍK, ÚNOR 2005

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je 6. února 2005, Poutník vyjde 27 února 2005

Členové red. kroužku: P. Seidl, P. Mareš, J. Mařík, R. Mannl, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková

Grafické zpracování: Z. Krátký, T. Macháček, T. Bednář, P. Židek. Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.

Tiskne Tiskárna DOBEL, Dobrovského 556, Lanškroun, ☎ 465 323 159. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.